

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 13.12.2016 v trestní věci obžalovaného J. P., nar. v Plzni, *t a k t o* :

Ke stížnosti Okresního státního zástupce v Rokycanech se podle § 149 odst. 1 písm. a) trestního řádu **z r u š u j e** usnesení Okresního soudu v Rokycanech ze dne 12.2.2016 č.j. 3 T 62/2014-1063 v celém rozsahu a podle § 307 odst. 1 trestního řádu se **p o d m í n ě n ě z a s t a v u j e** trestní stíhání obžalovaného J. P. pro skutky, že:

- 1) společně s obžalovaným A. B., nar. a obžalovaným P. J., nar. po předchozí společné domluvě s cílem odcizit hliníkové profily z nedostavěné fotovoltaické elektrárny, jejichž prodejem by získali finanční prostředky, dne 24.08.2013 v době od 08:00 hodin do 09:00 hodin v obci Osek, okres Rokycany, poté, co pomocí štípacích kleští, které za tím účelem zajistil obž. J. P., přestřípl obž. A. B. visací zámek zn. Tokoz v hodnotě nejméně 295,-Kč, který byl umístěn na řetězu, zajišťujícím vjezdová vrata oploceného pozemku parcelního čísla 810/1 v majetku společnosti POLA DE SIERO, a.s. v konkursu, IČ 28182651, vnikli na tento pozemek, kde ke škodě společnosti BURNOUT s.r.o., IČ 24822779, z míst vpravo od vstupních vrat vzali zde volně na zemi uskladněné hliníkové profily v počtu 200 ks o rozměru 600 x 6 x 3 cm v celkové hodnotě min. 140.000,- Kč a dále 50 ks hliníkových profilů o rozměru 300 x 6 x 3 cm v celkové hodnotě nejméně 17.500,- Kč, které naložili do vozidla tovární zn. Mercedes Sprinter, bílé barvy, RZ, které za účelem krádeže obstaral obž. J. P. a poté, co obž. A. B. a obž. P. J. uzavřeli vjezdová vrata areálu tím, že je obmotali modrou textilií, z místa činu vozidlem tovární zn. Mercedes Sprinter odjeli do obce Mlýnské Struhadlo, okres Klatovy, kde odcizené profily složili na pozemek u domu č. a posléze se o peníze, které získal obž. J. P. z prodeje odcizených profilů rozdělili, čímž poškozené společnosti BURNOUT s.r.o., IČ 24822779, se sídlem Praha 1, Smetanovo nábřeží č. 327/14, způsobili škodu odcizením hliníkových profilů ve výši min. 157.795,-Kč,
- 2) po předchozí domluvě s obž. K. M., nar. v úmyslu umožnit obž. K. M. odcizit věci, jejichž prodejem by mohl získat finanční prostředky, přislíbil obž. J. P. v obci Štěnovice, okres Plzeň - jih, dne 24.08.2013 okolo 12:00 hod. za zapůjčení vozidla tovární zn. Mercedes Sprinter, bílé barvy, RZ ze dne 24.08.2013 obž. K. M., který je uživatelem tohoto vozidla, že mu ukáže místo, kde dne 24.08.2013 odcizil hliníkové profily, načež dne 25.08.2013 v blíže nezjištěné době okolo 15:15 hodin doprovodil obž. J. P. obž. K. M. na místo krádeže v obci Osek, okres Rokycany, kde mu ukázal areál nedostavěné fotovoltaické elektrárny s umístěnými hliníkovými profily a následně z místa odjel, načež obž. K. M. dne 25.08.2013 v době od 15:15 hodin do 16:00 hodin, v obci Osek, okres Rokycany, po otevření již neuzamčených vjezdových vrat vjel na oplocený pozemek parcelního čísla 810/1 nedostavěné fotovoltaické elektrárny v majetku společnosti POLA DE SIERO, a.s. v konkursu, a to vozidlem tovární zn. Mercedes Sprinter, bílé barvy, RZ, společně s M. O., který řídil další vozidlo tovární zn. Mercedes Sprinter, bílé barvy, RZ uživatele obž. K. M., a kterého požádal

obž. K [redacted] M [redacted] na den 25.08.2013 o pomoc s odvozem věcí, aniž by M [redacted] O [redacted] věděl, že se jedná o protiprávní jednání a následně ke škodě společnosti BURNOUT s.r.o., IČ 24822779, z míst vpravo od vstupních vrat vzali zde volně na zemi uskladněné hliníkové profily v počtu 200 ks o rozměru 600 x 6 x 3 cm v celkové hodnotě min. 140.000,- Kč a dále z prostor vlevo od vstupních vrat ke škodě P [redacted] Č [redacted], nar. [redacted], vzali zde zaparkovaný, nezajištěný, smykem řízený žlutý nakladač zn. CASE 1825, výr. č. *JAF0184785* v hodnotě min. 200.000,- Kč, na kterém byla namontována vrtací souprava typu DIGGA PDX 2 v hodnotě min. 35.000,-Kč, dále zde vzali jednu kovovou lopatu k uvedenému smykovému nakladači v hodnotě min. 6.000,- Kč, jednu železnou vidle k nakladači v hodnotě min. 10.000,- Kč a jeden dvounápravový čtyřkolový brzděný podvalník, bez RZ, v hodnotě min. 20.000,-Kč, na který se smykem řízeným nakladačem zn. CASE najel a připojil ho za vozidlo tovární zn. Mercedes Sprinter, RZ [redacted] [redacted], načež areál s M [redacted] O [redacted] opustili, čímž způsobili poškození společnosti BURNOUT s.r.o., IČ 24822779, odcizením hliníkových profilů škodu ve výši nejméně 140.000,- Kč a poškozenému P [redacted] Č [redacted], nar. [redacted], odcizením vrtací soupravy s příslušenstvím a odcizením podvalníku škodu ve výši min. 271.000,- Kč,

které byly právně kvalifikovány jako přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 3 trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku (bod č. 1) a návod k přečinu krádeže podle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku k § 205 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku (bod č. 2).

Podle § 307 odst. 3 trestního řádu se obžalovanému stanoví zkušební doba v trvání **d v o u (2) r o k ů .**

O d ů v o d n ě n í

Napadeným usnesením bylo trestní stíhání obžalovaného J [redacted] P [redacted] zastaveno podle § 223a odst. 1 trestního řádu za použití § 307 odst. 1 trestního řádu, a to pro stejné skutky, pro které bylo nyní zastaveno krajským soudem. Obžalovanému byla stanovena podle § 307 odst. 3 trestního řádu zkušební doba v trvání jednoho roku a dále mu byla uložena podle § 307 odst. 4 trestního řádu povinnost, aby v průběhu zkušební doby uhradil škodu poškozené společnosti BURNOUT s.r.o., a to podle dohody o náhradě škody uzavřené s poškozeným dne 24.11.2014.

Proti usnesení podal stížnost státní zástupce. Poukazuje na to, že obžalovaný P [redacted] je oproti obžalovanému J [redacted] stíhán za dva skutky a z jeho přiznání vyplývá, že to byl právě on, kdo sehnal vůz k odvozu odcizovaných věcí, veškeré odcizené věci se odvezly z místa činu k jeho bratrovi, posléze byly jím vydány obžalovanému M [redacted], který mu za ně uhradil 30.000,- Kč, které si mezi sebou rozdělili. Obžalovanému P [redacted] by tudíž s ohledem na aktivnější účast při páčání trestné činnosti měla být uložena delší zkušební doba.

Státní zástupce nesouhlasí ani s uloženou povinností k náhradě škody podle § 307 odst. 4 trestního řádu, neboť podle něj budí pochybnosti způsob, jakým byl tento výrok učiněn. Domnívá se, že pokud byla obžalovanému A [redacted] B [redacted] rozsudkem uložena povinnost k náhradě škody převyšující 150.000,- Kč a obžalovaní J [redacted] a P [redacted] uzavřeli dohodu, že každý z nich zaplatí částku ve výši přes 150.000,- Kč, pak se každý z nich

zavázal k úhradě uvedené částky, jejíž výše by přesáhla způsobenu škodu a na straně poškozené společnosti by došlo k bezdůvodnému obohacení.

Závěrem státní zástupce navrhl, aby krajský soud zrušil usnesení Okresního soudu v Rokycanech a vrátil mu věc k novému projednání a rozhodnutí.

K stížnosti státního zástupce se obžalovaný P. vyjádřil prostřednictvím svého obhájce. Zdůrazňuje, že od stíhání jednání do rozhodnutí okresním soudem uplynula doba dva a půl roku, přičemž během této doby se choval zcela nezávadně, nedopustil se žádného dalšího trestného činu ani přestupku, nikdy v minulosti nebyl odsouzen ani stíhán pro jakoukoliv trestnou činnost. Již v přípravném řízení uzavřel s poškozenou firmou Burnout s.r.o. dohodu o náhradě škody, přičemž zaplatil nejdříve jednorázovou částku 20.000,- Kč a dále pravidelně měsíčně v souladu s uzavřenou smlouvou splácel poškozené firmě částku 5.000,- Kč. V době rozhodování soudu o podmíněném zastavení trestního stíhání měl téměř celou škodu, respektive podíl jemu připadající, uhrazen. S ohledem na délku doby, po kterou škodu splácel, i s ohledem na celkový postoj k přípravnému řízení a konec konců i k řízení před soudem je patrné, že samotné projednávání věci před soudem I. stupně mělo na něj patřičný výchovný účinek. Pokud mu tedy soud uložil zkušební dobu v trvání jednoho roku, přičemž zákon předpokládá v uvedeném případě zkušební dobu v rozpětí šesti měsíců až dvou roků, jeví se mu uložení zkušební doby v trvání jednoho roku jako zcela přiměřené a s ohledem na uvedené okolnosti dostatečné.

Nesouhlasí s námitkou státního zástupce ohledně hrazení způsobené škody. Stejně jako obž. J. se zavázal k náhradě škody v plné výši, tedy v částce 157.795,- Kč, ovšem jedná se o případ solidární odpovědnosti za vzniklou škodu, i ve vztahu k obž. A. B. Povinnost k náhradě škody u každého z obžalovaných zanikne okamžikem, kdy je celá škoda uhrazena kterýmkoliv ze spoluobžalovaných a není rozhodné, kdo a jak se konkrétně na náhradě škody podílel. Zákon připouští dokonce dohodu spolupachatelů a je pak jejich věcí, jak se vzájemně vypořádají. Z podstaty věci je zřejmé, že poškozená firma si je vědoma skutečnosti, že má nárok na náhradu škody v celkové částce 157.795,- Kč a nemůže tedy vyžadovat plnění ve vyšší částce, ba dokonce v nějakém násobku. Na základě dotazů pak budou všichni tři povinni zajistě poškozenou firmou informování o stavu o náhradě škody. Vzhledem k uvedeným skutečnostem proto navrhl, aby byla stížnost státního zástupce zamítnuta.

Stížnostní soud z podnětu stížnosti státního zástupce přezkoumal podle § 147 odst. 1 tr. řádu správnost výroku napadeného usnesení, i správnost postupu předcházejícího řízení.

Ztotožnil se s okresním soudem v tom smyslu, že byly splněny podmínky pro podmíněné zastavení trestního stíhání. Obžalovaný J. P. se k trestnému činu v přípravném řízení i v hlavním líčení plně doznal, a to jak ke skutku pod bodem 1), kterého se dopustil s dalšími spoluobžalovanými, A. B. a P. J. a doznal se i ke skutku pod bodem 2), kterého se dopustil společně s obžalovaným K. M., tím, že mu ukázal místo, kde společně se spoluobžalovanými B. a J. odcizili hliníkové profily. S poškozenou společností Burnout s.r.o. uzavřel dohodu o splácení škody a jak zjistil krajský soud ze zprávy, kterou si od poškozené společnosti vyžádal, ke dni 11.11.2016 byla škoda v celkové výši 157.500,- Kč poškozené společnosti obžalovanými P. a J. uhrazena.

Lze souhlasit se státním zástupcem v tom smyslu, že obžalovaný P. se proti obž. J. dopustil dvou trestných činů a jeho jednáním byla způsobena vysoká škoda. Stížnostní soud však přihlédl ve prospěch obžalovaného k tomu, že v době projednávání věci u krajského soudu byla již celá způsobená škoda uhrazena, od spáchání trestné činnosti uplynuly více než tři roky, nebylo zjištěno, že by se obžalovaný P. do současné doby dopustil nějaké další trestné činnosti nebo jiného protiprávního jednání, tudíž podmíněné zastavení trestního stíhání považuje k nápravě obžalovaného za dostatečné. Domnívá se však, že vzhledem k závažnosti trestné činnosti a skutečnosti, že se obžalovaný dopustil dvou přečinů, je nutné souhlasit se státním zástupcem v tom smyslu, že je potřeba uložit obžalovanému delší zkušební dobu, kterou oproti nalézacímu soudu v souladu s návrhem státního zástupce prodloužil o rok. Oproti okresnímu soudu již neuložil obžalovanému podle § 307 odst. 4 trestního řádu povinnost k náhradě škody poškozené společnosti Burnout s.r.o. ve zkušební době podmíněného odsouzení, neboť ta, jak vyplynulo z provedených důkazů, byla již plně uhrazena.

Vzhledem k uvedeným skutečnostem krajský soud ke stížnosti státního zástupce zrušil usnesení okresního soudu a sám rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku usnesení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

V Plzni dne 13. prosince 2016

JUDr. Eduard Wipplinger, v.r.
předseda senátu

Vypracovala: Mgr. Daniela Jeřábková, v.r.

Za správnost vyhotovení:
Jana Poláková